

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ СОЮЗ ЗАХИСНИКІВ КОРДОНУ БАТЬКІВСЬКОЇ ЗЕМЛІ»

04119, м. Київ, вул. Зоологічна, буд. 4-А, офіс 3, тел. +380-67-273-85-27
Сайт: zkbz.org.ua E-mail: zkbz.ua@gmail.com код ЄДРПОУ 39277252

Вих. № 153/02-2017 « 1 » квітня 2017 р.

**Відкрите звернення
членів громадської організації «Всеукраїнський союз Захисників Кордону
Батьківської Землі» до органів державної влади, ветеранського загалу,
громадськості та засобів масової інформації**

Шановні громадяни, колеги, друзі!

10 лютого, в місті Києві, відбулась конференція з підведення підсумків, трирічної діяльності «Всеукраїнського союзу Захисників Кордону Батьківської Землі», самостійної всеукраїнської військово-патріотичної громадської організації військовослужбовців та ветеранів-прикордонників, що ставить собі за мету патріотичне виховання українського загалу та прикордонників, сприяння розвитку, популяризації служби з охорони кордону в Україні та за її межами, здійснення демократичного цивільного громадського контролю над ходом реформування Державної прикордонної служби України.

До роботи конференції були залучені члени правління, керівники відокремлених підрозділів та делегати від обласних та Київського осередку організації.

В рішенні засідання відзначено, що статутні завдання Громадської організації «Всеукраїнський союз Захисників Кордону Батьківської Землі» досягалися у складних внутрішньо- і зовнішньополітичних обставинах, практично при повному ігноруванні її діяльності з боку органів державної влади і реальній протидії органів військового управління Держприкордонслужби України.

Незважаючи на такі умови, голос членів Союзу звучав в унісон з іншими патріотичними силами, вони брали активну участь у оновленні і зміцненні незалежності України, реформування її правоохоронних органів.

За три роки від Революції Гідності в Україні є багато гарних надбань і перемог. Поступово покращується економічний стан держави, що дає змогу значно збільшити всебічне забезпечення військовослужбовців. Маємо оновлену сильну армію, активно йде реформа поліції, і прокуратури. Розвивається громадянське суспільство.

За час існування організації її члени обстоюють активну патріотично-громадянську позицію та провадять активну роботу з надання різноманітної волонтерської допомоги прикордонникам.

Від початку російської агресії, виконуючи свій громадянський обов'язок, ряд наших побратимів зголосились добровольцями служити в бойові підрозділи та працювати до військово-цивільних адміністрацій в зоні АТО.

Постійно надається фінансова, матеріальна та юридична допомога охоронцям кордону, учасникам АТО та членам їх родин, тільки Центральному клінічному госпіталю ДПСУ надано медикаментів та медичного обладнання на загальну суму більше 1 млн. грн..

Було проведено капітальний ремонт та модернізацію БМП-1(санітарний). Також до прикордонних підрозділів в зоні АТО передано значну кількість військового одягу, теплої білизни.

До волонтерської допомоги воїнам залучались колективи української молоді та студентів. Було організовано та забезпечено плетіння значної кількості маскувальних сіток які передавались в бойові прикордонні підрозділи.

Представники ГО активно працюють в Громадській Раді при Адміністрації Держприкордонслужби України.

Брали участь в громадських слуханнях з обговорення нових нормативно-правових актів, що регламентують порядок перетинання державного кордону та лінії розмежування з тимчасово окупованими територіями особами, транспортними засобами, вантажами та іншим майном.

Проведено значну роботу щодо інформування Адміністрації ДПСУ, органів законодавчої та виконавчої влади України про реальний розвиток подій на державному кордоні, в зоні АТО та на адміністративному кордоні з тимчасово окупованою Республікою Крим (підготовлено більше 110 листів, інформаційних довідок та звернень).

Проведена робота щодо звільнення з полону двох військовослужбовців ДПСУ.

Вживаються заходи з питань психологічної реабілітації учасників антитерористичної операції. Союз бере активну участь у реалізації волонтерського проекту зі створення Багатопрофільного реабілітаційного центру для прикордонників-учасників АТО та членів їх сімей в Південному регіональному управлінні, в с. Кислиця Ізмаїльського району, Одеської області.

Ведеться постійна робота з увічнення пам'яті загиблих героїв-прикордонників та надання всебічної допомоги їх родинам. Членами організації виготовлено, встановлено та проведено відкриття пам'ятного знаку загиблим на Сході України прикордонникам на Алеї Прикордонників у парку Перемоги (м. Київ, вулиця Генерала Жмаченка). Продовжуються необхідні дії та планується навесні цього року встановлення, також на цій алеї, поіменних пам'ятних знаків на честь загиблих героїв.

Активно провадиться сприяння душпастирській діяльності Української Православної Церкви в військових колективах прикордонників. За всебічного сприяння та фінансової допомоги Союзу було збудовано та обладнано капличку в Центральному клінічному госпіталю ДПСУ.

Вживаються заходи з відродження правдивої української історії, вивчення та популяризації історії прикордонного відомства України з періоду національно-визвольних змагань за незалежність України, в тому числі Армії УНР, ЗУНР, Закарпатської України, забезпечення повернення пам'яті та відзначення заслуг командувачів прикордонними відомствами (ОКПО УНР, ПВУ, ДПСУ).

Прикладаються зусилля з проведення декомунізації військових частин й штабів всіх прикордонних органів та підрозділів з позиції впровадження українських воєнних традицій, поновлення втрачених під час російської окупації та війни прикордонних святинь. Ведеться робота з повернення на материкову Україну з окупованого Криму експонатів музею українського патріота, творця та першого командувача Прикордонних військ України, генерала армії України Губенка Валерія Олександровича.

Організовано роботу з протидії ворожому ідеологічно-гібридному впливу на персонал прикордонного відомства, забезпечення виконання вимог Закону України про декомунізацію і перенесення святкування Дня прикордонника з "ленінської" дати 28 травня.

Ведеться розробка проектів та замовлення нових видів соціальної реклами, заохочень та нагород від імені ГО «ВСЗКБЗ».

Здійснено виготовлення макету та випуск нагрудного знаку "Захиснику Кордонів Батьківської Землі". Цим знаком було нагороджено 276 військовослужбовців, службовців Державної прикордонної служби України та інших представників ЗСУ, ІВФ та ПрО України, які проявили мужність і героїзм, як при охороні державного кордону, так і під час виконання службово-бойових завдань в ході проведення антитерористичної операції, а також, вміло здійснювали керівництво частинами та підрозділами.

Завершується підготовка до випуску фотоальбому присвяченого 25-й річниці створення прикордонного відомства України.

Члени ГО "ВСЗКБЗ" ведуть широку роботу з патріотичного виховання українського загалу та прикордонників, сприяння іміджу, популяризації прикордонної служби в Україні і за її межами, однак, повною мірою забезпечити зростання авторитету та покращення стану справ в правоохоронній сфері не вдалося.

Спостерігається збільшення корупційних ризиків та діянь на всіх рівнях державного устрою, в правоохоронній системі, судах, органах місцевого самоврядування. Процвітає політична корупція, за допомогою якої, до влади змогли ввійти й ті, проти кого повстав Народ, і хто не відповів за злочини минулих літ. Як результат в державі виникли, такі собі, недоторкані корупційно-злочинні оази, де реформи не йдуть і час зупинився, як, наприклад, Державна прикордонна служба України.

Делегати конференції прийняли рішення поінформувати широку громадськість, органи державної влади, ветеранський загал та засоби масової інформації про своє значне занепокоєння катастрофічною втратою авторитету прикордонним відомством серед українського загалу, відмовою від реальних реформ та значним рівнем злочинності, корупції та зловживань в Державній прикордонній службі України та запропонувати своє бачення щодо покращення стану справ в прикордонному відомстві.

17 січня 2017 року відбулось розширене засідання колегій Адміністрації Державної прикордонної служби України, на якому був присутній Міністр Внутрішніх Справ України Арсен Аваков, а також викликались керівники територіальних органів та підрозділів, щоб не лише відзвітувати за минулий період, а й отримати позитивний імпульс на подальшу роботу і встановити «зворотний зв'язок» з центром.

Вважаємо, що, незважаючи на певний наліт «совковості», такі заходи мають сенс проводитись, однак за умови, що це робиться не «для галочки», а об'єктивно і конструктивно.

Але, розширене засідання колегій Адміністрації чітко показало громадськості, що Державна прикордонна служба під проводом Голови відомства, генерал-полковника Віктора Назаренка не схильна до об'єктивного колегіального розгляду результатів своєї діяльності, вибравши шлях одностороннього мовлення, використовуючи “творчий” метод свого очільника-шоумена — обману громадськості та керівництва держави і тотального однобокого самовихваляння.

З огляду на те, що Державна прикордонна служба втратила залишки об'єктивного відображення дійсності, пропонуємо свої, максимально об'єктивні висновки про те, яким був для українського прикордонного відомства 2016-й рік.

Проблем назбиралось багато!

В першу чергу, хочеться відзначити, що на державному рівні, від правоохоронних органів, засобів масової інформації, активної громадськості, у відношенні до прикордонного відомства, весь рік простежувався один лейтмотив: **прикордонна служба серйозно вражена корупцією та зловживаннями. Необхідні рішучі реформи!**

Порівняння результатів 2016 і 2015 років є необ'єктивним і маніпулятивним. Впевнені, що і в 2017 році Назаренко продовжить обдурення тієї частини суспільства, яка далека від розуміння суті процесів, казками про те,

що “...розпочали радикальну реформу...”. При цьому, «вішаючи локшину» з нібито позитивними цифрами і міфічною “системною боротьбою з корупцією.”

В цілому, вся картинка реформи у прикордонному відомстві і її результатів створювалася паном Назаренком з розрахунку на хвилинний ефект і коротку пам'ять українського загалу.

Принцип - запустити «супер-реформу» в медійний простір, провести прес-конференцію, на якій розповісти, як це круто і який ефект очікується, а згодом, або забути відзвітувати про результати, або спустити по-тихому.

Пам'ятаєте, на хвилі селфі-копів була спроба зробити селфі-прикордонників? Це навіть можна назвати не спробою, а скоріше невдалим піар-ходом, який заглух на етапі пілотного проекту в Борисполі. При чому, про результати пілота (анонсована боротьба з корупцією, корпоративна культура, прискорення прикордонних процедур і т.д.), також, як і про перспективу подальшого впровадження цієї “суперреформи” в інших підрозділах відомства, в Адміністрації ДПСУ вирішили промовчати.

А чого варті “кардинальні зміни” з роздаванням флаєрів та значків чи якогось там “нового обличчя кордону”.

І це “радикальні реформи”?

Радикальні, інституційні реформи мають на увазі, в першу чергу, кількісно-якісні перетворення в системі. При цьому, метою всіх кількісних змін має бути якість і ефективність роботи того чи іншого інституту. А ще доброчесність!!!

Але сьогодні у ДПСУ своя викривлена реальність. Говорячи про радикальну реформу прикордонного відомства, Віктор Назаренко в 2016 році не лише не займався якісними перетвореннями в системі прикордонної служби, а навпаки, активно знищував основу будь-яких реформ - офіцерський корпус прикордонників, активно звільняв розумних і професійно вагомих людей.

В цілому, 2016 рік можна охарактеризувати як продовження стагнації Державної прикордонної служби України.

А ще, за останній рік сталося багато резонансних подій, які значно вплинули на втрату авторитету прикордонного відомства і чітко висвітлюють увесь пласт проблем та негараздів Державної прикордонної служби України.

Корупція поширена на усіх рівнях управлінської вертикалі прикордонної служби і вона реально зруйнувала цю управлінську вертикаль. Виконавча дисципліна майже відсутня, так само, як і зацікавленість прикордонних посадових осіб у чесному здійсненні своїх функцій. І головне — **практично повністю знищено професійну етику та доброчесність.**

Добре, що є гарна відмазка — вони говорять: «Так, ми не зробили реформи, ми не подбали про людей, ми не можемо викоринити зловживання - тому що у нас війна!»

Керівництво ДПСУ маніпулює, захищаючи себе. Звідси ці показушні образи на громадську думку, на противників зловживань - мовляв, за що нас критикують. Ми ж намагаємося, як можемо...

Так історично склалося, що на час перемоги Революції Гідності Державна прикордонна служба України залишилась єдиним повністю професійним, дієздатним і вірним українському народу правоохоронним органом держави. Саме прикордонні офіцери на пунктах пропуску через кордон протистояли злочинцям режиму Януковича і залишилися вірними службовому обов'язку. Прикордонники змогли з честю зустріти російську агресію і довгий час у нерівній боротьбі захищали український кордон.

Колективу відомства героїчними зусиллями вдалось вивести з окупованого Криму кораблі морської охорони, озброєння і бойову техніку. Серед персоналу відомства, у порівнянні з іншими українськими мілітарними структурами, виявився найменший процент зрадників, та колаборантів. Завдячуючи професіоналізму та добрій службово-бойовій підготовці втрати прикордонників були найнижчими у державі.

Восени трагічного 2014 року відбулось призначення на посаду Голови Державної прикордонної служби України **Назаренка Віктора Олександровича**.

Члени Громадської організації «Всеукраїнській союз Захисників Кордону Батьківської Землі» сприйняли це призначення з надією на подальший розвиток і процвітання прикордонного відомства та з ентузіазмом включились в процес оновлення і реформування.

Але, протягом короткого часу, **думка ветеранського загалу про генерала Назаренка значно погіршилась, колеги вважають, що він поганий керівник прикордонного відомства для нинішньої історичної ситуації. Саме зараз, коли потрібні швидкі і головне ЕФЕКТИВНІ реформи він все тільки псує, гальмує і нищить.**

Влада, участь в політичних інтригах та можливість легкої наживи зіпсувала цю людину. Як і несподівано для хворої людини зі значним професійним вигоранням завдання — захист кордону на фоні війни з Росією, реформи, боротьба зі зловживаннями, відмова від корумпованості. Ну і, певно, - ущемлене честолюбство... А ще затягнула спокуса легкої корупційної наживи, договорняки, схеми, закритість, страх відповідальності та непевність майбутнього...

Як виявилось — Віктор Назаренко є надмірно підозрілим, у всіх випадковостях і своїх невдачах бачить підступи ворогів, постійно вибудовує складні теорії змов проти себе самого. Свої фобії він переносить у спілкування з підлеглими, як результат вибухонебезпечна атмосфера нетерпимості, озлоблення і страху в колективі Державної прикордонної служби.

Людина низьких моральних стандартів, без базової професійної прикордонної освіти, він, використовуючи формальний підхід до вимог Закону про люстрацію, “вичистив” прикордонну службу від чесних та непідкупних професійних прикордонників. А, на майже усі керівні посади було призначено людей безталанних і залежних та особисто відданих новому керівнику.

Назаренку, за два з половиною роки свого безконтрольного і безмежного панування в Держприкордонслужбі (за ці роки відомство не перевірялось жодним контролюючим державним органом) вдалося створити нову, унікальну систему вертикальних корупційних потоків. Під виглядом реформування системи Департаменту оперативної діяльності (ДОД) та покращення збору оперативної інформації було створено корупційний всепроникний монстр зі збору злочинних коштів не тільки зі всіх прикордонних підрозділів. На сьогодні, ДОД наділений величезними повноваженнями з урахуванням прийнятих у Верховній Раді змін до законів про оперативну діяльність, перетворився вже не на просто в корупційну інкасаторську структуру (як це було при попереднику Литвині), а й перетворився на реальне організоване злочинне угруповання, яке, маючи величезний масив інформації про злочинність на кордоні, не протидіє їй, а цю злочинність кришує та обкладає даниною.

Сьогодні цей департамент підпорядковується виключно Голові ДПСУ. Офіцери ДОД в регіональних управліннях взагалі «живуть і працюють» відсторонено від системи прикордонної служби. Командири частин і підрозділів кордону ніякої оперативної інформації від офіцерів ДОД не мають. Вся інформація стікається до Києва, другій людині в ДПСУ - **генералу Цигикалу П.О.** І лише він один може доповісти “зручну і безпечну” для нього інформацію Голові ДПСУ.

Цей “унікальний” (**генерал Цигикал П.О.**) фахівець з підробки свого диплому про вищу освіту (юридичний ВУЗ м. Одеса), побудував роботу не тільки свого департаменту, але і всієї системи охорони кордону так, що сьогодні в регіональних управліннях ніхто не наважується без його відома вирішувати не лише жодне питання з охорони кордону чи збору інформації, а також і фінансові питання.

Ситуація зі злочинністю і корупцією на кордоні стає все більш неконтрольованою, це результат того, що **генерал Цигикал** просунув свого відданого заступника на посаду керівника антикорупційного підрозділу - Управління внутрішньої та власної безпеки, тобто - **генерал І. Крижанівський**, офіцер без базової військової професійної освіти та необхідного досвіду, сьогодні віддано служить господарю, завдяки якому він посів цю посаду.

Як відомо, кілька років тому, **урядом США було виділено 6 мільонів доларів та, згідно проекту Державної Корпорації США МСС - «Milenium Challenge Corporation», було створено, вперше в Україні, в структурі Держприкордонслужби антикорупційний підрозділ - Управління внутрішньої та власної безпеки.**

Пан **Назаренко**, практично повністю знищив незалежність та мотивацію для діяльності антикорупційного підрозділу — Управління внутрішньої та власної безпеки, через кадрову чехарду і повне підпорядкування діяльності підрозділу злочинній корупційній системі. Гроші американських платників

податків втрачені безрезультатно, а корупція в прикордонному відомстві процвітає.

Він більше двох років переконував громадськість та увесь персонал ДПСУ (від солдата до генерала), що новопризначений на посаду начальника Управління внутрішньої та власної безпеки **Р. Баранецький** — найкращий керівник, чесна і порядна людина. Саме він є стрижнем боротьби з корупцією і поборами на кордоні. Саме він є надійною людиною, до якої прислухається Голова і стовідсотково йому довіряє. Через півроку (як **Р. Баранецький** став на посаду) йому присвоєно звання генерал-майора. І от сьогодні вже ця людина «...він ворог... ..він був не на своєму місці... ..він працював на конкуруючу структуру...».

Так коли ж говорив правду, пан **Назаренко**? Начальник управління ВБ генерал **Р. Баранецький** - це два роки користі для ДПСУ або це чергова «помилка», як з іншими його «друзями на годину», генералами **Суботіним, Нестеренком, Плешко, Шарко, Динником, Лук'янцем, Андрусіком, Медведчуком, Бінковським** і ще, як мінімум, п'ять десятків генералів і старших офіцерів «помилково призначених» на високі і відповідальні посади, а потім безпричинно і безжально доведених до звільнення?

Особливо «результативним» напрямком кадрових репресій пана Назаренка є спроба прикрити конфлікт інтересів та приховати злочинно-корупційні оборотки свого сина **Олександра Вікторовича Назаренка** на посту начальника Мукачівського прикордонного загону. Щоб сховати «кінці в воду» було штучно спровоковано кадрову «рулетку» на цій посаді, за рік змінено більше п'яти начальників загону за надуманими звинуваченнями, сфабриковані кримінальні справи. Звільнено практично ВСІХ офіцерів які працювали разом, знали та протестували проти службових зловживань його сина. Це десятки зламаных доль людей.

Практично, «збезкровлено» та «опущено» провідний в охороні державного кордону управлінський орган Адміністрації — Департамент охорони державного кордону. Керівники цього підрозділу знаходяться під постійним гнітючим тиском, піддаються незаслуженим образам та публічним приниженням з боку пана Назаренка, що негативно впливає на професійну діяльність та морально-психологічний стан цього колективу.

Зараз повністю знівельовані основні посади в прикордонній службі: начальника зміни, начальника відділу прикордонної служби, начальника загону прикордонного контролю, які за все відповідають згідно закону, але залякані і всього бояться та й, зазвичай, знаходяться на посадах не більше 2-3 місяці. Адже в прикордонній службі — діє штучно створена кадрова чехарда.

Звичним є понаднормове службове навантаження на персонал, службу несуть доба через добу. Подібна організація служби є руйнівною для морально психологічного стану військових колективів, призводить до швидкого професійного вигорання та підриває здоров'я персоналу.

Склалась унікальна ситуація, коли офіцери усіяко уникають призначення на вищі відповідальні посади зі страху потрапити у немилість до Голови

служби та бути репресованими. Немає бажаючих очолювати прикордонні загони, відсутній і реальний резерв професійних офіцерів гідних висунення на ці відповідальні посади. Збочена кадрова політика пана **Назаренка** призвела до жорсткого кадрового голоду у Держприкордонслужбі. Щоб відновити кадровий потенціал відомства до норми доназаренківського часу буде потрібно не менше трьох років.

Водночас, офіцери-мажори легко знаходять “лазівки” чи протекцію, щоб обійти заборону на звільнення офіцерів під час АТО. Достатньо фіктивно розлучитись з дружиною і оформити собі — чоловікові, так звану, “декретну” відпустку з догляду за маленькою дитиною і ви цивільна людина. Як це зробив синок відомого “прикордонного” воєначальника часів Януковича й близького друга та кримського наступника Назаренка — генерала Ринькова.

Служити на відповідальних посадах нікому, за те не бракує бажаючих ввійти у злочинні схеми. Сьогодні є три головні посади в корупційно-злочинній системі: контролер-прапорщик, офіцер ДОД прикордонного загону, заступник начальника регіонального управління з оперативної діяльності. А на вершині злочинної схеми в Києві знаходиться та керує процесом корупційних заробітків “великий, професійний фахівець охорони кордону” - генерал П.О. Цигикал.

В той час, коли Державний кордон перетворено на корупційний бізнес прикордонної еліти - відбувається його цинічний розпродаж та грабунок.

Сім місяців відбувалося щоденне порушення Державного Кордону України на 30-ти кілометровій ділянці Чопського прикордонного загону, коли плюндрували українську землю, вирізали український ліс і вивозили безконтрольно до Словацької Республіки.

Про цей злочин проходили чесні доповіді посадових осіб з цієї ділянки кордону до усіх керівників Адміністрації Держприкордонслужби, як лінією центрів управління службою, так і на службових нарадах, і в особових доповідях офіцерів керівництву відомства. Цьому є багато свідків і документальних свідчень. Пан **Назаренко** особисто знав про факти злісного і багаторазового порушення Державного Кордону України і не вживав ніяких заходів щоб припинити цей злочин. Потім, ховаючись від відповідальності, на всю країну (в інтерв'ю кореспонденту «Цензор.НЕТ») оголосив, що в цей час, коли відбувалось пограбування української землі (а це продовжувалось 7 місяців), начебто його обов'язки виконував 1-й заступник - **Серватюк Василь Миколайович**, а винуватці покарані. Стрілочниками було визначено заступника керівника Західного регіонального управління з інженерно-технічного забезпечення, начальників загону та відділу. І взагалі, з його слів зрозуміло, що винні лісники, словацьке населення!?!..

Голова Державної прикордонної служби України, **генерал Назаренко**, як висока посадова особа не може не розуміти, що це є грубе порушення Державного Кордону України та цинічне плюндрування українського суверенітету, за яке він несе персональну відповідальність.

Цими ганебними діями було показано загалу України і сусідніх з Україною країн, що Державний Кордон України є доступною для пограбування територією і кордоном можна торгувати.

І злочинці охоче користуються цією можливістю.

Ми офіційно надавали інформацію керівництву Держприкордонслужби, що в грудні 2016 року у Південному регіональному управлінні на україно-молдовській ділянці кордону мало місце чергове порушення територіальної цілісності та державного суверенітету Української Держави. Це були факти вирубки дерев та ведення господарської діяльності громадянами Молдови на українській території поблизу лінії кордону, за сприяння українських прикордонників-злочинців. Нашу інформацію було проігноровано, а ці злочинні факти керівництво Держприкордонслужби України приховало від керівництва держави та широкого загалу.

Катастрофічною є ситуація на західному кордоні.

Загальновідомо, що вздовж угорсько-української, словацько-української і румунсько-української ділянок кордону діють злочинні організації, які поділили між собою територію та займаються злочинною діяльністю на кордоні. При цьому, йдеться не лише про контрабанду цигарок і пального, але й про перевезення нелегальних мігрантів. До складу цих угруповань активно залучаються прикордонники, а часто саме прикордонники і очолюють ці злочинні спілки.

За наявною у членів Громадської організації «Всеукраїнській союз Захисників Кордону Батьківської Землі» інформацією, саме зараз, в чергове виникло кілька подібних злочинних угруповань.

Одне з них діє у пункті пропуску «Ужгород» і займається незаконним пропуском контрабандних сигарет в залізничних вагонах, фурах та збирає з заробітчанських мікроавтобусів корупційну «данину».

Прямою ознакою його діяльності є те, що через державний кордон на Закарпатті знову пішли фури з контрабандними сигаретами.

Інше злочинне угруповання, до складу якого входять офіцери Державної прикордонної служби, діє на Закарпатті в населених пунктах Солотвино, Тячів, Берегово, Ділове. Злочинці спеціалізуються на незаконному переправленні громадян країн Африки та Південно-Східної Азії (Сирія, Китай, В'єтнам) до Європейського Союзу через державний кордон України з Угорщиною та Румунією. Це налагоджений та діючий канал з чітко встановленою грошовою винагородою в сумі - **дорослі 5000USD, діти 3000USD.**

Активісти громадської організації «Всеукраїнський союз Захисників Кордону Батьківської Землі» поінформували керівників Управління внутрішньої та власної безпеки ДПСУ про те, що очолює це угруповання заступник директора Департаменту оперативної діяльності Держприкордонслужби **Криса Петро Степанович.** До складу угруповання входять офіцери-прикордонники **Ковальчук та Бовкун.** Паралельно з незаконним переміщенням нелегальних мігрантів, під виглядом службової

діяльності ці офіцери обклали даниною та очолили контрабандні потоки цигарок, якими масово займаються жителі прикордоння. Подібний стан справ викликає невдоволення місцевих жителів, які не хочуть терпіти злочинну діяльність офіцерів прикордонників та відкрито погрожують їм фізичною розправою.

Цю тривожну інформацію було в чергове проігноровано, та представлено як фейк.

Ми маємо інформацію про проведення в Держприкордонслужбі операції “Наступник”.

Знаючи про значні проблеми в організації оперативно-службової діяльності ДПСУ, зростання злочинності на кордоні і скору можливість безславної відставки, пан Назаренко готує на свою посаду відданого, слухняного і безініціативного наступника. За “високе крісло” йде неприкрита боротьба між генералом Цигикалом П.О. та безталанним “героєм” кримської ганьби — “скороспілим” генерал-лейтенантом Косіком С.М.

Щоб сховати злочинну бездіяльність і управлінську беспорядність керівників Адміністрації та Азово-Чорноморського регіонального управління Держприкордонслужби було розповсюджено брехливу легенду про “видатні” заслуги останнього під час виводу прикордонних підрозділів, техніки та озброєнь з Криму під час окупації.

Офіцерському загалу прикордонників добре відома правда про те, хто РЕАЛЬНО, ризикуючи життям, мужньо протистояв окупантам і виводив кораблі, техніку та персонал на територію великої України. Ці люди продовжують службу в прикордонному відомстві, але, на відміну від “обласканого фаворита” Косіка, не заохочені, а їх заслуги забуті.

Під день народження Косіку С.М. присвоюється звання генерал-лейтенанта. **6 жовтня 2016 року** з помпою відкривають новий відділ прикордонної служби “Кодима”, на **7 жовтня 2016 року** організують відвідання пункту пропуску “Маяки-Паланка-Удобне” Президентом України та, за підтримки окремих народних депутатів України, виробляється лінія зі швидкого просування вже генерал-лейтенанта Косіка С. М. на посаду першого заступника Голови ДПСУ (певно, що підставлять, “створять умови” та змусять звільнитись авторитетного в колективі відомства, порядного професіонала-прикордонника Серватюка Василя Миколайовича).

А на довершення злочинного процесу, Голова ДПСУ **8 жовтня 2016 року** (день народження Косіка!!!) зібрав всіх начальників регіональних управлінь в Одесі і в присутності генерала Цигикала усіляко пропагував цих двох претендентів на високу посаду Голови відомства.

Офіцер Косік Сергій Миколайович є слухняним васалом та протеже пана Назаренка ще з часів його служби начальником регіонального управління в Криму, він жодного дня не був в зоні АТО, безталанна людина з сумнівними здібностями, нічим реально не відзначився під час служби, не брав участі в АТО і раптом отримує ДВА генеральських звання, з порушенням усіх норм і

термінів. Останні два з половиною роки призначається на високі посади, з якими реально не справляється, а його “пхають” на місце прикордонника-профі Серватюка.

Цікаво, скільки ще Голова ДПСУ буде «підставляти» Президента України своїми цинічними злочинами та злочинними уявленнями про особисту відданість персоналу прикордонного відомства саме йому і подавати на високі звання і посади своїх слухняних «васалів», нікчемних і непрофесійних людей?

Пан Назаренко не один, для повертання махінацій та злочинного збагачення він має заступника та давнього “бізнес-партнера” пана Бляшенка. Того самого “блискучого професіонала” Бляшенка, який “героїчно” майже усю свою офіцерську кар’єру від лейтенанта-начпрода і до полковника - начальника тилу провів у “надскладних” умовах служби у приміщенні ОДНОГО штабу ОБСКР на північному узбережжі Балаклавської бухти. Який усю свою кар’єру розкрадав бюджетні гроші, “прихватував” державне майно та погряз у корупційних схемах. Та й останні роки видались успішними, видно реалізовано багато прибуткових “бізнес-планів” судячи з декларації чиновника. Людина яка мала в 2014 році річний прибуток в розмірі 24 тис.грн. вже в 2015 році задекларувала мільйонні гривневі статки.

Враховуючи те, що антикорупційні та слідчі органи вже працюють, скоро буде багато викинутого назовні бруду, кримінальні справи, суди і відбудеться чергова ганебна дискредитація прикордонного відомства.

Генералу Назаренку не варто жити ілюзіями, що громадськість, Президента та прикордонний загал можна обманювати до нескінченності. Бо шлях до пекла навіть для Голови прикордонного відомства вимощений обманом, цинізмом і жадібністю.

Ми стверджуємо, що усі негаразди Державної прикордонної служби в 2016 році — скандальні журналістські розслідування, конфлікти з журналістами та громадськими організаціями, “маски-шоу”, гучні корупційні скандали та кримінальні розслідування, були зорганізовані особисто Назаренком, його хворобливою уявою, пихою, неповагою до людей, жадібністю і схильністю до наживи. Назаренку не варто шукати “цапів відбувайлів” — варто подивитися в дзеркало і все стане зрозумілим!

Адже більшу частину своєї офіцерської служби Назаренко був учасником та організатором корупційних схем та зловживань на кордоні, типовим представником КГБешно-компартійної еліти, тієї старої злочинної системи Януковича супроти якої і повстав український народ.

У ветеранів-прикордонників є багато питань, щодо цього “перевертня” в генеральських погонах.

А саме:

- чому пан Назаренко не був люстрований, як співробітник КГБ, ким він був з часів навчання у Львівську військово-політичному училищі, потім під

час служби на офіцерських посадах в КГБ ССРСР, аж до періоду розпаду Радянської імперії?

- чому пан Назаренко усіяко покриває та не проводить розслідування діяльності офіцерів-прикордонників колаборантів, які зрадили Україну в Криму? Чому не порушено кримінальну справу проти зрадника, бувшого начальника штабу Азово-чорноморського регіонального управління Мельниченка (зараз заступник начальника берегової охорони ФСБ РФ по Криму), чому не притягнуто до відповідальності начальника Сімферопольського прикордонного загону — пана Косика з прямої вини якого як військового начальника весною та в літку 2014 року не була організована військова протидія і супротив російській агресії в Криму?

- чому пан Назаренко, як старший військовий начальник (Перший заступник директора Департаменту охорони державного кордону) на ранкових нарадах керівного складу Адміністрації, в період Майдану, усіяко лякав офіцерів репресіями за участь у протестах, а на початку російської агресії (весна-літо 2014 року), усіяко виправдовував зрадників і колаборантів, закликав не відкривати вогню, а офіцерів, які порушивши присягу перейшли до ворога, віддали зброю і цінні технічні засоби окупантам і не вступили в бій з ворогом називав ГЕРОЯМИ і закликав офіцерів до подібних дій? Ця його позиція неодноразово викликала відкрите протистояння та осуд офіцерів-прикордонників;

- чому пан Назаренко, як керівник міжвідомчої прикордонної групи знаходився в російському Ростові та на захоплених ворогом пунктах пропуску у літку 2014 року і не попередив керівництво про підготовку Росії до агресії та про перетин кордону російськими військовими формуваннями?

- чому пан Назаренко ігнорує Закон «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», зневажливо ставиться до української історії, не відновлює втрачені під час окупації Криму військові святині і з маніакальною упертістю продовжує берегти та популяризувати КГБшно-комуністичне свято — День прикордонника 28 травня, день, коли кат українського народу Ленін підписав декрет про створення прикордонної охорони Російської Федерації, теперішнього ворога і окупанта української землі?

І останнє питання до Президента та української громадськості — чи не вистачить уже розгулу злочинності і корупції на кордоні, цього кадрово-корупційного знушення, що негативно впливає на морально-психологічний стан персоналу Держприкордонслужби України, і може досить вже ганьби чесного імені Державної прикордонної служби України, як серед українського загалу так і на міжнародній арені? Україна веде війну на виживання і тому не може собі дозволити послаблення жодного з правоохоронних органів. Діяльність пана Назаренка є злочинно-деструктивною, направлена на особисте збагачення і пограбування держави під час війни. Це є неприпустимим.

Наголошуємо - наша громадська організація «Всеукраїнський союз Захисників Кордону Батьківської Землі» складається з відданих Україні патріотів, які розуміють увесь трагізм та складність історичного моменту, що склався. Своїми діями та тривожними сигналами ми не розхитуємо ситуацію в прикордонному відомстві, а навпаки - намагаємось її виправити, врятувати.

Ми – багаторазово намагалася вийти на зв'язок з керівництвом Держприкордонслужби – для доведення вкрай тривожної інформації, про перевертнів в погонах, злочинцях та корупціонерах серед посадових осіб відомства, що поступала від особового складу прикордонних підрозділів, ветеранів та активістів.

Ми хочемо припинити зловживання та злочини, намагаємось відновити справедливість, тому знову і знову збираємо реальні факти і пишемо листи-звернення. Наші листи – це лише один із методів, якими ми намагаємось допомагати країні, людям, один із дієвих методів боротьби зі злочинністю і корупцією.

У відповідь на реальні факти зловживань наведених в наших листах – повне ігнорування від посадових осіб Державної прикордонної служби України. І в той же час – брехня керівництва ДПСУ про “успіхи” та “досягнення” в реформуванні, приховування реального стану справ, реальних подій, фактів злочинів та порушень.

І відписки, відписки, відписки...

Це свідчить про те, що в Державній Прикордонній службі відсутня цільова та системна робота з громадськими організаціями і волонтерським рухом. Більшість звернень опрацьовуються формально, негативні факти виправдовуються чи залишаються без правової оцінки. Створюються перепони в діяльності не тільки громадських та ветеранських організацій, а й членів Громадської ради при Адміністрації Держприкордонслужби, абсолютна більшість ініціатив від цього дорадчого органу громадськості залишається без уваги.

Чи спробувало керівництво прикордонного відомства налагодити співпрацю з патріотичним прикордонним ветеранським загальом? Так. Єдине, як вони пробували з нами налагодити співпрацю, це були намагання “подружитися”. За нібито дружніми розмовами, корумповані прикордонні чиновники намагались переконати нас у тому, що вони роблять — це правильно. Ми зустрічаємось з ними. Слухаємо це все, прекрасно знаючи про їх злочини, територію їхньої відповідальності та закулісні ігри, і робимо свої висновки.

А загальний висновок простий — **совість і офіцерську честь неможливо умовити чи купити. Неможливо залякати і обдурити.**

Люди не дурні. Вони добре зрозуміють, хто бреше, а хто говорить правду. Прикордонні чиновники — злочинці навіть здійснювали спроби тиску на відомих журналістів-розслідувачів, громадські ветеранські організації через

порушення громадянських прав, “тітушок-громадських активістів” та замовних мітингарів. Витрачалось багато зусиль, щоб залякати опонентів та переконати людей, що журналісти, які пишуть про зловживання в Службі, що ми — громадськість, яка бореться з прикордонною корупцією та злочинністю — брешемо. Але відзначу, що у таких акцій нема довіри людей, нема перспектив. Правду не сховати.

Що ж далі? Які ж перспективи у керівництва та Голови Держприкордонслужби?

Звісно, було б наївно думати, що ті, хто приватизував прикордонну службу за останні 2 роки на свою користь, так просто самі, добровільно почнуть боротися зі створеною ними ж системою. Найбільше, на що вони можуть погодитися – це “антикорупційні шоу” чи створити, щось на зразок підконтрольної ветеранської організації, слухняної їм Громадської ради, чи кількох проплачених “громадських активістів”.

Але жодна подібна ініціатива не здатна принести в теперішню системну корумповану прикордонну дійсність щось справді позитивне, бо боротьбу з корупцією очолять саме ті, хто в ній найбільше і замішаний. Так само нічого не дасть часткова ротація, чи звільнення старого управлінського апарату, і заміна його на новий. Адже, коли найглибше корумпована система управління, котра залишилась від часів литвинів-януковичів, і яка діє в Державній прикордонній службі багато років лише зазнавши незначних косметичних змін, – незмінна, то навіть заміна чи ремонт якоїсь із її складових, жодним чином не може вирівняти загальну ситуацію.

Наша позиція є однозначною - необхідно терміново вжити вичерпних заходів з реального реформування та очищення прикордонної служби від злочинності і корупції, відновлення авторитету прикордонного відомства серед українського народу.

Прикордонникам необхідно якнайшвидше позбутися ганебного і розтлінного явища тотальної корупції у прикордонному відомстві. А для цього потрібно створити систему, яка була б орієнтована не на конкретну особистість керівника, а реально працювала б проти корупції, незалежно від того, хто перебуває на даний момент на посаді Голови.

Голова Державної прикордонної служби України, генерал-полковник Назаренко має бути відправлений у відставку!

На посаду Голови Державної прикордонної служби має бути проведено прозорий та чесний конкурс. Безумовно - кандидати мають добровільно проходити «поліграф». Слід запровадити жорсткі правила відбору на цю керівну посаду, щоб не допустити людину із низькими морально-діловими та професійними якостями.

Тільки людина призначена після перемоги в відкритому конкурсі зможе реально навести лад в Державній прикордонній службі України, провести необхідні реформи та користуватиметься довірою суспільства та персоналу прикордонного відомства.

За теперішніх українських критичних умов боротися з корупцією у силових відомствах можливо лише методами гласності, відкритості і доступності для громадськості. А за відсутності в ДПСУ незалежних елементів громадянського суспільства, поки що єдиним надійним методом такої боротьби може стати відмова від замовчування та покриття злочинців і доступ громадськості до корупційно ризикованих видів прийняття рішень. Представники громадськості мають реально контролювати кадрові рішення, закупки та забезпечення, соціальний розподіл, формування антикорупційної етики та доброчесності персоналу.

Громадськість, безумовно, не повинна впливати на єдиноначальність, але має бути забезпечене відкрите публічне поширення інформації про корупційні ризики у відомстві. І в такому випадку, коли інформація про корупцію, як в підрозділах кордону, так і в структурах управління, набере широкого розголосу у суспільстві, керівникам прикордонного відомства буде дуже непросто ухилитися від реагування на неї.

Ми пропонуємо залучити до реформування та наведення ладу у Державній прикордонній службі загал громадських активістів та волонтерів які є ветеранами-прикордонниками.

Ветерани-прикордонники є професійними фахівцями, маючи значний досвід прикордонної служби та етичний авторитет серед персоналу відомства, своєю діяльністю будуть цілком спроможні (за досить короткий час), не лише різко скоротити ґрунт для корупції, а й організувати вирішення конкретних проблем прикордонників, які з тих чи інших причин справедливо не вирішуються.

Соціальний ветеранський контроль діяльності Державної прикордонної служби України — це включення авторитетних ветеранів-прикордонників до роботи усіх дорадчих органів та кадрових комісій Державної прикордонної служби, а також залучення активістів до контролю за підготовкою рішень пов'язаних з державними фінансами, закупівлями, забезпеченням, відчуженням землі і майна, розподілом житла, матеріальних і соціальних благ. Оскільки ні для кого не є секретом, що більшість кадрових рішень та рішень з матеріально-технічного забезпечення приймаються одноосібно і мають кланово-корупційне призначення.

Гарним є досвід залучення громадських активістів та волонтерів до роботи Міністерства оборони, Національного антикорупційного бюро України та Міністерства внутрішніх справ.

Робота подібного Соціального ветеранського контролю на початку його діяльності цілком могла б здійснюватись через широке залучення делегованих представників офіційно зареєстрованих і діючих в правовому полі держави громадських організацій ветеранів-прикордонників.

Те, що діяльність Соціального ветеранського контролю проводитиметься не за гроші, а на громадських засадах, має підняти його авторитет в очах українського суспільства та прикордонників. А широке публічне оприлюднення

інформації отриманої від незалежних від влади представників Соціального народного контролю, дозволить не лише спостерігати широкому загалу за станом реальної боротьби з корупцією у прикордонному відомстві, а й надасть можливість керівникам Державної прикордонної служби України оперативно реагувати на корупційні прояви та порушення.

Нагально необхідно прискорити процес декомунізації в Державній прикордонній службі.

Для цього:

- відроджувати правдиву українську історію, вести історію прикордонного відомства України з періоду національно-визвольних змагань за незалежність України, в тому числі Армії УНР, ЗУНР, Закарпатської України, забезпечити повернення пам'яті та організувати відзначення заслуг командувачів прикордонними відомствами (ОКПО УНР, ПВУ, ДПСУ). Відродити в м. Києві знищену за часів Януковича історично вірну та патріотичну експозицію Центрального музею Державної прикордонної служби України;

- забезпечити декомунізацію військових частин й штабів всіх прикордонних органів та підрозділів з позиції впровадження українських воєнних традицій, поновити втрачені під час російської окупації та війни святині. Відродити втрачене під час російської окупації почесне найменування шляхом надання одній із навчальних військових частин імені українського патріота, творця та першого командувача Прикордонних військ України, генерала армії України Губенка Валерія Олександровича, відновити в частині його музей;

- організувати роботу з протидії ворожому ідеологічно-гібридному впливу на персонал відомства, встановити історичну справедливість щодо святкування Дня прикордонника України, виконати вимоги Закону України про декомунізацію і **перенести святкування Дня прикордонника з “ленінської” дати 28 травня.** Провести широке опитування громадськості, ветеранської спільноти та військовослужбовців прикордонників з метою визначення нової дати дня святкування Дня прикордонника України.

Також, вважаємо за необхідне **провести департизацію** в Державній прикордонній службі України. Ідеологією у органах та підрозділах повинна бути виключно Конституція і закони України, а не персональна відданість керівнику, партійному лідеру чи олігарху, який профінансував призначення на відповідну посаду. Вважаємо неприпустимим призначення на будь-які посади осіб, які не мають базової освіти та відповідного досвіду служби.

Ми, активісти **«Всеукраїнського союзу захисників Кордону Батьківської Землі»** пропонуємо спрямувати шлях розвитку нашого суспільства на конструктивний діалог народу і влади, на пошук оптимального рішення з різноманітних питань. Необхідно припинити негативну практику, коли влада не чує людей, коли керівники державних органів приймають відповідальні і чуттєві для людей рішення, не розуміючи про суть питання і

подій, що сталися, ґрунтуючись на підказках своїх малопрофесійних підлеглих та використовуючи свій вузький досвід і знання, без врахування специфіки, без врахування думки досвідчених спеціалістів.

Ми, ветерани-прикордонники готові поділитися своїм досвідом та знаннями, але ми не хочемо схилити голови перед чиновниками. Ми поважаємо інших і вимагаємо поваги до себе.

Що необхідно сьогодні зробити чиновникам, щоб виправити ситуацію і знати чого домагаються активні люди — створити надійну комунікацію для відкритого гласного, чесного діалогу, за результатами якого, будуть прийматися реально ефективні кроки в різноманітних напрямках нашого життя.

За дорученням конференції громадської організації «Всеукраїнський союз Захисників Кордону Батьківської Землі»

Голова правління

Харченко Ю.В.